

- Hver gang en kunstner har fundet nye måder at udtrykke sig på, har det vakt forargelse, siger museumsinspektør Claus Hagedorn-Olsen, Horsens Kunstmuseum. Siden er kunstneren blevet accepteret og anerkendt. Det folk fandt grimt og anstødeligt, finder de senere smukt. Sådan er det også gået for Svend Wiig, der har malet - og sikkert engang forarget med - dette billedet »Figur i rum« fra 1959.

Se på kunst i ferien

Sommerudstillingen på Horsens Kunstmuseum »Lunden« et besøg værd - også for horsensianere

Sommer '86

Engang var det striptease-danserinderne, der forargede det pæne borger-skab i Horsens ved at smide tøjet på »Lunden«.

Sådan er det ikke længere. Væk er også cigaretrøgen, ølsjatterne og de plettede duge. Rent, pænt og hvid-malet er her blevet.

Men »Lunden«, den gamle danserrestaurant, der er ble-

vet til Horsens Kunstmuseum, kan stadig forarge.

En Michael Kvium, der maler de perversioner, han - og vi - knap tør tænke på, en skulptur i margarine, der må stå i glasbur for ikke at forpøste rummet - jo, kunsten kan skam også sætte sindene i oprør.

Kunst forarger

- Jamen, sådan har det jo været til alle tider, siger museumsinspektør, mag. art. Claus Hagedorn-Olsen.

- Det nye har altid vakt modstand. Det folk i dag finder grimt, finder de måske smukt om ti eller tyve år. Og den kunstner, der i dag ikke kan sælge sine billeder, fordi de ikke »er noget«, må man måske betale dyrt for senere.

- Hver gang en kunstner har prøvet noget nyt, nye motiver, nye udtryksformer, der var anderledes end det, man var vant til, har det vakt vrede og forargelse.

- Men det er jo netop det fantastiske ved den ægte kunst. Den lader os ikke uberørte. Der sker noget i os - enten vi vil det eller ej. Vi kan synes, det er grimt og uforståeligt, men alligevel sætter det følelser i gang.

- Hvem siger, at et billede nødvendigvis skal kunne »forklares« og have en dy-

Tekst:
Marianne Lindsmann

Foto:
Lene Sørensen

bere mening. Et billede, der på den ene eller anden måde er godt at se på, er vel nok i sig selv.

Og gode at se på, er de, billeder og skulpturerne, som Horsens Kunstmuseum har fundet frem fra magasinerne og samlet til en sommerudstilling, der viser dansk kunst fra guldalder-maleren Eckersberg til Knud Sønderby, Svend Wiig, Mogens Zieler og vort yderst nutidige bysbarn Michael Kvium.

Her er de anerkendte og berømte. Dem der i dag må betales formuer for og her er de, der stadig er på vej. Dem der nok bliver fremtidens store navne, men som endnu er overkommelige i pris.

Fælles for dem er, at de er gode at se på. Ikke allesammen pæne. Så langt fra. Nogen af dem er grimme, ulækre, irriterende, ja, ligefrem uhyggelige.

Men det er billeder man ikke sådan lige bliver færdig med. De rører ved noget inde bagved hverdagens skal.

Måske noget af det, man ikke bryder sig om at få rørt ved. Foruroligende og spændende.

Kunst glæder

Sådan virkede de nydelige guldaldermalere også engang. I dag kan de næppe forstyrre nogens sjælero.

Alligevel er billederne på museets udstilling af en sådan kvalitet, at de også i dag kan tåle at blive vist og stadig kan give en umiddelbar glæde ved det at »se«.

- Dengang havde man jo ingen fotografier eller andre muligheder for at vise, hvordan der så ud i udlandet. Det er klart, billederne måtte blive naturalistiske, man skulle jo kunne se, hvor de var fra. Men samtidig gav malerierne også en masse stemning fra stederne.

- Derfor blev f.eks. Italiens-malerierne så utroligt populære, og folk valfartede jo til de steder, malerne afbildede.

Kunst glemmes

Kunstmuseet er der derimod ingen valfart til, må Claus Hagedorn-Olsen med beklagelse erkende. Og da slet ikke, når det gælder udstillinger fra museets faste samling.

- Mange tænker nok, at det kan vi da altid nå. Men sådan er det ikke. Vores faste gæster skal ikke gå og se på de samme ting hele tiden.

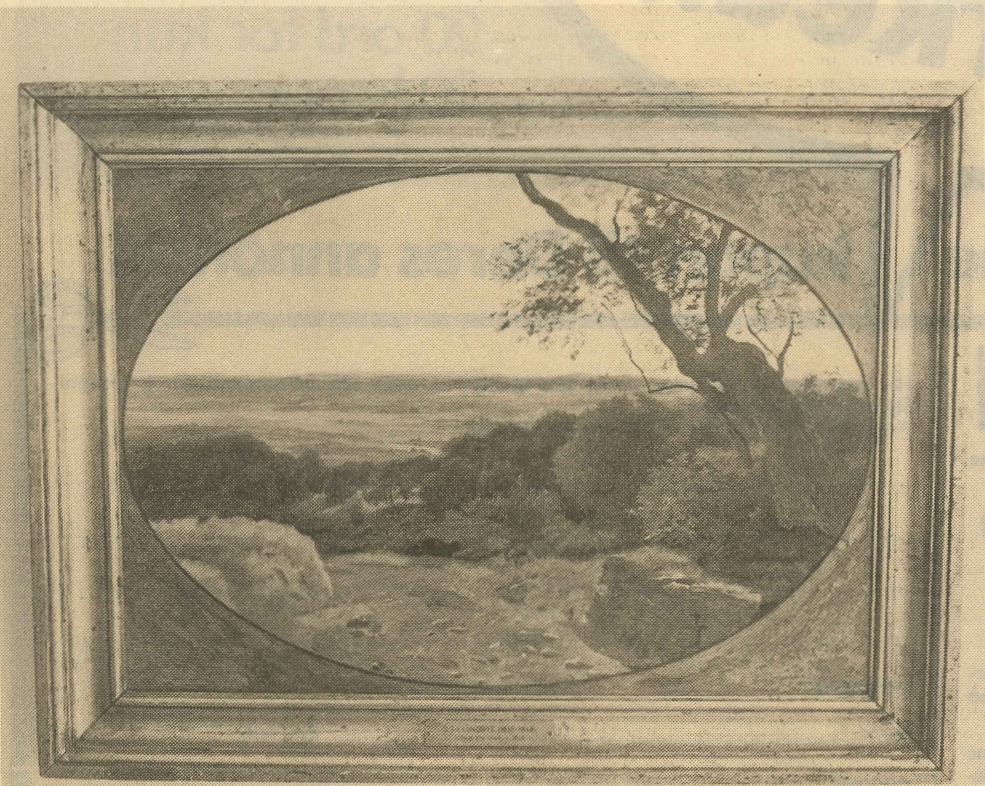
Derfor skifter jeg vores ophængninger seks-otte gange om året. Også for min egen skyld, naturligvis.

Men den faste samling er nu nok værd at gå efter en gang imellem. I hvert fald, hvis den hver gang lever op til den nuværende sommerudstillings kvalitet.

Tag bare børnene med

Så kniber det at få tiden til at gå i sommerferien var det måske en ide at lægge vejen forbi Horsens Kunstmuseum inden den 24. august, hvor udstillingen slutter. Og tag bare børnene med, dem synes museumsinspektøren, der kommer alt for få af.

Bagefter kan man jo så passende gå en tur over på legepladsen eller lege »skovtur« sammen med ungerne på plænerne i »Lunden«. Man behøver nemlig ikke at komme udenbys fra for at få en oplevelse ud af at lege turist i Horsens.

J. Th. Lundbyes udsigt fra Tivoli i Italien, der er malet omkring 1845, er et af museets fine guldaldermalerier, et eksempel på at datidens naturalistiske billeder også er værd at kigge på i dag. En nøjagtig beskrivelse - et »fotografi« til dem derhjemme, men samtidig også en masse oplevet stemning.